

Изх.№ 41/25.09.2015г.

ДО
Г-ЖА ЛЮДМИЛА ПЕТКОВА
ДИРЕКТОР НА
ДИРЕКЦИЯ „ДАНЪЧНА ПОЛИТИКА“
ПРИ МИНИСТЕРСТВО НА
ФИНАНСИТЕ

СТАНОВИЩЕ

на Асоциацията на специализираните счетоводни предприятия (АССП)

ОТНОСНО: Публикувания на страницата на Министерство на финансите проект на **Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане** от дата 12.09.2015 г.

Уважаема г-жо Петкова,

Асоциацията на специализираните счетоводни предприятия (АССП) запозна своите членове с публикувания проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане. Бихме искали да предложим на Вашето внимание нашите бележки по него.

По предложените промени в ЗКПО

I. Относно промяната в определението “юрисдикции с преференциален данъчен режим” (§ 9 от ЗИД на ЗКПО, т. 64 на ПЗР на ЗКПО)

Предлага се списъкът с държавите/териториите, които са юрисдикции с преференциален данъчен режим да се утвърждава със заповед на министъра на финансите. В същото време, се считат за такива юрисдикции и други държави и територии, които отговарят на критериите за юрисдикции с преференциален данъчен режим, но не са включени в този списък. Един от тези критерии е буква “б” от т. 1 на точка 64, който посочва държава/територия, която отказва или не е в състояние да обменя информация. Обръщаме внимание, че това дали една държава отказва да обменя информация с българската администрация не е известно на данъчнозадължените лица, като тази информация не е публична.

Поради това считаме за нужно министърът на финансите да утвърждава **изчерпателен списък** с “юрисдикции с преференциален данъчен режим”. В тази връзка предлагаме т. 3 и т. 4 на т. 64 да отпаднат.

По предложените промени в ЗДДФЛ

II. Относно увеличаването на данъка върху доходите на физическите лица със от 0 до 2 на сто за общините (§ 12 от ЗИД на ЗКПО)

Против сме това увеличение и се надяваме предложението да отпадне, предвид поетите ангажменти на председателя на парламентарната група на ПП ГЕРБ г-н Цветан Цветанов пред Народното събрание. На следващ етап, ако предложението не отпадне ще изложим нашите мотиви.

По предложените промени в ЗДДС

III. Относно въвеждането на изискването за декларирането на стоки и услуги на стойност над 700 лева, които ще се използват за служебни и лични нужди (§ 18 и 19 от ЗИД на ЗКПО)

Ние не подкрепяме така предложената процедура за деклариране и начисляване на данък за всички стоки и услуги с данъчна основа при придобиването над 700 лева, които са с предназначение за лични и служебни нужди, тъй като това ще доведе до изключително затруднение и увеличаване на административната тежест за данъкоплатците, както по отношение на декларирането на всички горепосочени стоки и услуги, така и по отношение на методиката за определяне на използването им.

Така например на практика няма разумен метод, по който работодателите да определят колко точно време служебният лаптоп се ползва за лични нужди от служителя. Примерите в това отношение са много.

Очертаваме следните проблеми, които според нас биха възникнали в практиката, ако се приемат предложените разпоредби:

1. Липсва дефиниция относно т.нар. „лично ползване на стоки и услуги“.

Това ще доведе до практическо затруднение на данъчнозадължените лица да разделят ползването и да определят съответно частта за своите служебни нужди, за която не следва да начисляват ДДС. Аналогичен проблем би могъл да възникне и при признаването на разходите за същите тези стоки и услуги за целите на ЗКПО, поради което е необходима ясна и точна дефиниция.

2. Не е определена ясна и конкретна методика за разпределяне на разходите за служебни нужди и лична употреба.

По този начин предвидената декларация по чл.120а ЗДДС и посоченото в нея разпределение на разходите би могло да стане обект на субективно тълкуване от страна на администрацията и да доведе до потенциални данъчни задължения както по ЗДДС, така и по ЗКПО, поради неприемане на декларирания механизъм за разпределение. Често в практиката си НАП приема вътрешни методики и правила, които не са публични и известни на данъкоплатците, поради което при извършване на ревизии няма яснота за тълкуването и прилагането на законите от приходната администрация.

3. Предлага се декларирането да е предварително, както и да е поотделно за всеки конкретен случай.

Този подход на деклариране ще затрудни изключително много данъкоплатците и натовари техните счетоводства. Обръщаме внимание, че практически документите пристигат в счетоводството с технологично закъснение. Обикновено документите се

предават в счетоводството след края на месеца. Това ще доведе до масово пропускане на срока за деклариране, с всички неблагоприятни последствия за данъкоплатците.

Според нас при такива случаи подходът следва да е същият, какъвто е при подаването на месечните справки декларации по ДДС, тоест да има крайна дата, след края на съответния месец, до която дата регистрираните по ЗДДС лица следва да извършат необходимото деклариране, а не преди започването на ползването на всяка стока или услуга. Оптималната за нас дата е 14-то число на следващия месец.

Обръщаме внимание на факта, че стойността на изразходваните услуги често в практиката става ясна, чак след самото им използване след получаването на фактурата и в този случай предварително деклариране е невъзможно. Като примери могат да се посочат телефони разговори, някои консумативи и др. абонаментни договори.

Предвижда се при неподаване на декларацията в срок да се приема, че съответната стока или услуга е използвана и ще се използва единствено за личните нужди. Смятаме, че този подход е изцяло незаконосъобразен, защото не може една техническа формалност и неспазване на определен срок да презюмира употребата на една стока или услуга.

Считаме, че прилагането на новият механизъм следва да е само за напред, т.е. след 01.01.2016 г., защото не може данъчни утежнения да се въвеждат със задна дата.

IV. Относно предложените промени в административно наказателните разпоредби на чл. 182 на ЗДДС

Според сега действащата разпоредба регистрирано лице, което не издаде данъчен документ или не отрази издадения или получения данъчен документ в отчетните регистри за съответния данъчен период, **което води до определяне на данъка в по-малък размер**, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция.

В предложението за изменение в чл. 182 текстът “което води до определяне на данъка в по-малък размер” е отпаднал. Считаме, че при положение, че фискът не е ошетен е крайно несправедливо да се налагат глоби и санкции на лицата за такива дребни технически пропуски. Обръщаме внимание и на факта, че съгласно чл. 72 от ЗДДС, регистрираното лице може да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит за данъчния период, през който е възникнало това право, **или в един от следващите 12 данъчни периода** – тоест да отрази получения данъчен документ в отчетните регистри **не в съответния период, а в един от следващите 12 данъчни периода**. На практика с така предложените изменения в санкцията на чл. 182, правото по чл. 72 се отменя.

Поради гореизложеното, считаме, че текстът “което води до определяне на данъка в по-малък размер” следва да остане в разпоредбата на чл. 182 от ЗДДС.

С уважение:

Катя Крънчева

Зам. председател на УС на АССП